

ת"פ 2335/09/17 - מדינת ישראל נגד אחמד סעדי

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 2335-09-17 מדינת ישראל נ' סעדי

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אחמד סעדי

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה : עו"ד סיון שילה
ב"כ הנאשם: עו"ד ג'קי סגרון ועו"ד מיכאל סיבוני
הנאשם בעצמו

גזר דין

פתח דבר

הנאשם הורשע, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות של קשירת קשר לפשע (2 עבירות), לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 ; גניבת רכב (5 עבירות), לפי סעיף 413 לחוק העונשין; והסעה ברכב של תושב זר השווה שלא כדין, לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

בהתאם למתואר בכתב האישום המתוקן, בין התאריכים 17.8.2017-4.8.2017 קשר הנאשם קשר עם האלה ברייה (להלן: "האלה"), אפנאן דרוויש (להלן: "אפנאן"), יזן (להלן: "יזן") אשר הינו תושב איו"ש, מוחמד פרוג'ה (להלן: "פרוג'ה") ועימאד. זאת, על מנת לגנוב כלי רכב משטחי מדינת ישראל ולהעבירם לשטחי האזור וזאת תמורת תשלום.

פרט האישום הראשון שבכתב האישום המתוקן מתאר כי במסגרת הקשר ולשם קידומו, בתאריך 15.8.2017, אספו האלה ואפנאן את יזן ועימאד מטייבה והסיעו אותם לחיפה לשם הגיעו בשעה 05:28 לערך .

במסגרת הקשר ולשם קידומו, אסף הנאשם את פרוג'ה ואדם נוסף והסיע אותם לחיפה.

בהמשך , בין השעות 05:28-06:00, ברחוב זלמן שניאור 40 בחיפה, התפרצו יזן ועימאד לרכב מסוג סיטרואן ברלינגו, אשר בבעלות צה"ל ובשימוש של מר אוהד אורבך (להלן: "המתלונן 1"), וגנבו אותו.

בין השעות 05:28-06:30, ברחוב גרינברג בחיפה, התפרצו יזן ועימאד לרכב מסוג סיטרואן ברלינגו, אשר בבעלותו של מר דוד פלגי (להלן: "המתלונן 2"), וגנבו אותו .

בהמשך לנסיבות המתוארות לעיל, בתאריך 15.8.2017 בין השעות 09:20-05:28, ברחוב אלתר אליעזר 25 בחיפה, התפרצו יזן ועימאד לרכב מסוג פולקסווגן גולף, אשר בבעלותו של מר אייל אפל (להלן: "המתלונן 3"), וגנבו אותו.

באותה עת, המתניו האלה ואפנאן בחורשה סמוכה בחיפה עד אשר הגיעו הנאשם עם יזן, פרוג'ה ועימאד ברכבו של הנאשם.

לאחר גניבת כלי הרכב, לפני השעה 09:20, נסעו האלה ואפנאן לפני יזן, פרוג'ה ועימאד לכביש 6 דרום, שער אפרים ומחסום תאנים והובילו אותם לכיוון שטחי האזור, כשהנאשם נוסע לפניהם ברכב כ"רכב מוביל".

כמתואר בפרט האישום השני שבכתב האישום המתוקן, במסגרת הקשר ולשם קידומו, בתאריך 17.8.17, אספו האלה ואפנאן את יזן ועימאד מטייבה והסיעו אותם לרחוב גולדמן נחום בחיפה.

בהמשך לנסיבות המתוארות לעיל, ברחוב ורדיה 30 בחיפה, התפרצו יזן ועימאד לרכב מסוג סיטרואן ברלינגו, אשר בבעלות צה"ל ובשימוש של מר עדי חן (להלן: "המתלונן 6") וגנבו אותו.

בהמשך לנסיבות המתוארות לעיל, בתאריך 17.8.17, לפני השעה 07:00, ברחוב יקינתון 1 בחיפה, התפרצו יזן ועימאד לרכב מסוג סיטרואן ברלינגו, אשר בבעלות עיריית טירת הכרמל ובשימוש של מר שמואל קטוני (להלן: "המתלונן 7"), וגנבו אותו.

לאחר גניבת כלי הרכב, לפני השעה 07:30, נסעו האלה, אפנאן ויזן לתחנת הדלק "סונול" בשדרות אבא חושי 111 בחיפה.

בהמשך לנסיבות המתוארות לעיל, בשעה אשר אינה ידועה במדויק, אסף הנאשם את עטא מאזן, תושב שטחים ומוחמד פרוג'ה והסיעם לנקודת מפגש עם יזן, עימאד, האלה ואפנאן.

במעמד המתואר לעיל, הניע יזן את כלי הרכב הגנובים ולאחר מכן מאזן ופרוג'ה נסעו, כל אחד מהם ברכב אחר, לכיוון שטחי האזור, בעוד הנאשם נוסע לפניהם ברכב כ"רכב מוביל".

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה הדגיש את חומרת מעשיו של הנאשם ואת חלקו המשמעותי בביצוע העבירות. היותו של הנאשם "נהג מוביל" שמטרתו להתריע בפני נהגי כלי הרכב הגנובים על הימצאות כוחות משטריים וכן, לפלס להם דרך בבטחה אל מחוז חפצם. הנאשם אף הסיע תושב שטחים. ב"כ המאשימה ציין כי מעורבותו של הנאשם הינה במעגל הפנימי של החוליה ותרומתו לפועלם חיונית ביותר. התחכום במעשיו של הנאשם וחלקו, כאמור, אל מול חברי החוליה האחרים, מהווים לדידה של המאשימה, נסיבה לחומרה. עוד ציין כי חמשת כלי הרכב שנגנבו לא נמצאו.

ב"כ המאשימה עמד על הערכים המוגנים שנפגעו עם ביצוע העבירות והם הגנה על רכוש הזולת וכן, פגיעה בריבונות המדינה ובביטחונה (עבירת הסעת תושב זר שלא כדין).

עוד ציין כי עבירת גניבת רכב הפכה להיות מכת מדינה אשר גורמת נזק עצום, עוגמת נפש ובזבוז משאבים, הן לקורבנות העבירה והן לציבור בכללותו.

לדידה של המאשימה, ביחס לעבירות הנוגעות לגניבת כלי הרכב, מתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעבירת הסעת תושב זר שלא כדין, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה ציין כי העבירות בוצעו בטווח של שבועיים ימים. על כן, לדידו יש לקבוע מתחם עונש כולל בגין שני פריטי האישום, כדלקמן: החל מ- 26 חודשי מאסר בפועל לבין 48 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם נעדר עבר פלילי. אולם, בהתאם לתסקיר שירות המבחן, אינו נוטל אחריות מלאה למעשיו אלא הציג עצמו כמי שהתפתה לבצע העבירות וכן, תירץ את מעשיו במצבו הכלכלי.

המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש בן 36 חודשי מאסר, מאסר מותנה, קנס, פיצוי למתלוננים וכן, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשם תיאר את מעשיו של הנאשם ביחס לחברי החוליה האחרים. לדידם, חלקו בפרשה מינורי והסתכם בהסעה למקום ולבסוף, הובלה של כלי הרכב. כן, בהתארגנות הפלילית. הוא לא נכח בעת שפרצו לכלי הרכב, ולא כרם נזק כלשהו להם.

הנאשם הודה במעשיו בחקירתו הראשונה, הפליל אחרים בפרשה ואף, זומן להעיד במשפטם. לבסוף, הגיעו הצדדים להסדר טיעון ולכן, הנאשם לא העיד.

חרטתו של הנאשם כנה ואמיתית והוא נוטל אחריות מלאה על מעשיו. הסבריו לשירות המבחן נכונים וביטאו את הרקע לביצוע העבירות. הוא לא יזם את המעשים. אחרים פנו אליו והוא השיב בחיוב ושיתף פעולה. על כן, חלקו אינו גדול.

שירות המבחן תיאר בתסקירו כי הנאשם, נעדר עבר פלילי, נורמות חייו אינן עברייניות. שירות המבחן התרשם כי הסיכון במצבו של הנאשם פחת, הוא נטל חלק בקבוצות טיפול בשירות המבחן, הבין את הפסול במעשיו ונטל אחריות.

לטענת ב"כ הנאשם, העונש אשר יושת על הנאשם צריך להיות נמוך יותר מהעונש שהושת על אפנאן - 22 חודשי מאסר בפועל. חלקה של אפנאן בפרשה היה גדול יותר מזה של הנאשם, בחלק מן האישומים היא ישבה ותצפתה על הרכב הנגנב.

ב"כ הנאשם ביקשו כי בית המשפט יאמץ את המלצות שירות המבחן וישית על הנאשם צו מבחן לתקופה בת שנה. לחילופין, יש להשית על הנאשם עונש מאסר אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו בדבריו בפני בית המשפט. הוא אמר כי זו פעם ראשונה שהוא מבצע עבירות זו גם הפעם האחרונה. הוא רוצה לחיות כמו בן אדם עם משפחתו, לגדל את ילדו ולחזור לחייו.

תסקיר שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם גולל את קורות חייו של הנאשם. הנאשם בן 27, נשוי ואב לתינוק כבן חודשיים, עובד בעבודות שיפוצים ומתגורר עם משפחתו בקלנסואה, נעדר עבר פלילי.

שירות המבחן ציין כי הנאשם התייחס למעשיו, כך שסיפר כי הכיר את אחד משותפיו בבית קפה. הוא פנה אליו בבקשה לסיוע בהסעה תמורת תשלום, כשהוא לא ידע את מטרת הסיוע והעובדה כי מדובר בעבירה פלילית. לדבריו, בשל מצבו הכלכלי הקשה לאחר שפוטר מעבודתו, נענה בחיוב והסביר את מעורבותו בעבירות על רקע פיתוי כלכלי. עוד מסר כי לו היכרות עם אחד הנאשמים בלבד ולא היו לו קשר עם יתר הנאשמים.

שירות המבחן ציין כי כבר במהלך אבחון המעצר עמו הוא התרשם כי הנאשם הצליח לזהות באופן ראשוני את התנהלותו הבעייתית, קשריו השוליים והקשיים הרגשיים בהם היה נתון, כשניכר כי מכיר בחומרת המיוחס לו ומגלה תובנה לבחירותיו ולמחיר האישי והמשפחתי אותו חווה בעקבות התנהלותו. לאור זאת, העריכו כי הסיכון במצבו פחת וכך גם הסיכוי להישנות התנהגותו השולית.

לאחר השתלבותו של הנאשם בקבוצה לעצורים, התרשם שירות המבחן כי בהליך הקבוצתי הצליח לבחון קשריו השוליים טרם מעצרו, ולפתח הכרה בבחירותיו ואחריותו למצבו והסתבכותו.

שירות המבחן לא התרשם ממעורבות שולית עמוקה או דפוסי התנהגות עבריינים מושרשים. יחד עם זאת ניכר כי לאחר מות אביו, יש לנאשם קושי לשתף ולהיעזר בסביבתו הקרובה, להציב לעצמו גבול פנימי, זאת לצד מערכת אילוצים ולחצים עמם התמודד.

כגורמי סיכון במצבו, ציין שירות המבחן את ביצוע העבירות לאורך תקופה, מערכת יחסים שולית, ביטחון עצמי ירוד, העדר גבולות פנימיים, העדר יכולות להציב גבול לסביבתו ודפוסי ריצוי, התמקדותו בניסיון להשיג רווח כספי כמניע, בחירה בפתרונות שוליים והעדר יכולת לבקש ולהיעזר בקרוביו.

כגורמי סיכון לשיקום, ציין שירות המבחן את היותו נעדר עבר פלילי, האפקט המרתיע של ההליך המשפטי הנוכחי על הנאשם, האחריות שנטל על מעשיו ושהביע כלפי בני משפחתו, לרבות רצון לקיום אורח חיים נורמטיבי.

שירות המבחן העריך כי הסיכון במצבו של הנאשם פחת וכי הוא זקוק להמשך טיפול אשר יסייע לו להעמיק ולחדד את התובנות שהפיק. הוא המליץ כי יושת עליו צו מבחן לתקופה בת שנה.

דין

בבוא בית המשפט לגזור את דינו של הנאשם, בשלב הראשון, עליו לקבוע את מתחם העונש ההולם. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. בשלב השני, על בית המשפט לשקול שיקולים ונסיבות אשר אינן חלק מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, בטרם אקבע את מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם, אציין כי על

אף שהנאשם הורשע במספר עבירות (בשני פריטי אישום), לא מצאתי לנכון לחלק את מתחם העונש ההולם למספר תתי מתחמים כאלה. מהותית, מדובר בעבירות שבוצעו במהלך אחד של התנהלות עבריינית. בהתאם למבחני "הקשר ההדוק" שעוגנו בפסיקת בית המשפט העליון לפרשנות המונח, המדובר ב"אירוע" אחד (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל, ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל) ועל כן, יקבע מתחם עונש אחד אשר בו יישקלו כלל השיקולים הרלוונטיים.

עוד יצוין, כי עיון בפסיקה מלמד כי במקרים לא מעטים, בהם הורשעו נאשמים בסדרה של עבירות בקשר לרכב (פרק י"א, סימן ה1 לחוק העונשין), הגם אם הפריד ביניהן פרק זמן לא מבוטל (לעיתים של חודשים ולא כפי ענייננו), מצאו בתי המשפט לקבוע מתחם עונש אחד כולל בגין מכלול העבירות, (ראה בעניין זה ע"פ ג (מחוזי מרכז) 1517-12-16 מרקו מויאל נ' מדינת ישראל, ע"פ ג (מחוזי מרכז) 22186-10-16 דן שושנה נ' מדינת ישראל).

הערך החברתי המוגן בעבירות הקשורות בכלי רכב, הוא הגנה על זכותו הבסיסית של אדם לקניין וכן על תחושת בטחונו של הציבור ומניעת עגמת הנפש מקרבנות העבירה. מעבר לפגיעה בפרט שרכושו נגזל או ניזוק, במעשי הנאשם יש פגיעה בכלכלת המדינה והציבור כולו - פוליסות הביטוח של המכוניות מתייקרות, עקב ריבוי תביעות (רע"פ 7890/10 לאיק מליטא נ' מדינת ישראל). יצוין כי מדובר בעבירות קלות לביצוע ולעיתים קשה מאד לחשיפת העבריינים.

עוד ניתן ללמוד על הפגיעה בערך המוגן, בקביעת המחוקק פרק מיוחד בחוק העונשין לעניין עבירות הקשורות ברכב, כאשר עיון בפרק זה מלמד כי נקבעו עונשי מקסימום חמורים לעבירות אלה כשהעונש המרבי הקבוע בצדה של עבירה של גניבת רכב עומד על 7 שנות מאסר.

כל אלו מקבלים משנה תוקף משנלוות להם עבירת קשירת הקשר לפשע. "הערך המוגן בעבירת קשירת הקשר הוא מניעת שיתוף פעולה עברייני, המאגבר את הסיכון העברייני הנשקף לחברה מן העברין היחיד. מקום שהקשר הבשיל לכדי ביצועה של עבירה עיקרית אחרת, מבחינה עונשית הקשר טפל לעבירת המטרה" (ראה תפ"ח 28329-03-15 מדינת ישראל נ' שוויש (פורסם בנבו, 07.04.16)).

הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות של הסעת שוהה בלתי חוקי הם הגנה על זכותה הריבונית של מדינת ישראל לקבוע את זהות הבאים בשעריה ובהגנה על זכותם של אזרחי המדינה לביטחון.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה ממשית.

במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, נתתי דעתי לכך שלמעשי הנאשם ושותפיו לעבירות נפלו קורבן מספר מתלוננים שונים - 5 כלי רכב נגנבו. למעשים קדם תכנון מוקדם, כלי הרכב הועברו לשטחי האזור והנזק הכלכלי שנגרם הינו גבוה מאד.

הנאשם והאחרים, פעלו כחוליה מגובשת, כגוף אחד, כשלכל אחד מזרועותיו תפקיד ברור ומוגדר מראש. נכון אמנם כי הנאשם עצמו לא התפרץ בפועל אל כלי הרכב וגנב אותם. אולם, הנאשם, הודה בעבירות הגניבה בכתב האישום. שכן, הנאשם היה זה אשר הסיע אחרים אל המקומות בהם נגנבו כלי הרכב וכן, הוביל אותם אל שטחי האזור.

עוד הורשע הנאשם בעבירה של קשירת קשר. זאת, יש לשקול לחומרה, בהשוואה לעבירות המבוצעות על ידי עברייני בודד. עובדות כתב האישום מלמדות כי הנאשם קשר לביצוע העבירה והיה חלק מחבורה עבריינית ששמה לה למטרה לבצע עבירות בקשר לכלי רכב.

הרקע לביצוע העבירות, כפי שעולה הן מטיעוני ב"כ הנאשם, בשלב הטיעונים לעונש והן מתסקיר שירות המבחן הוא חבירת הנאשם לגורמים שוליים, בשל מצוקתו הכלכלית. נתתי דעתי לכך כי באותו מועד, בוצעו מספר עבירות כלפי מספר כלי רכב.

באשר למדיניות הענישה הנוהגת, ייאמר כי הנאשם הורשע בעבירות של גניבת רכב (5 עבירות), קשירת קשר לפשע (2 עבירות) והסעת תושב זר השוהה שלא כדין (עבירה אחת). אופי העבירות הייחודי, הקשה על איתור פסיקה בה נדונו מקרים דומים בשילוב העבירות המיוחסות לנאשם שלפניי, כמותן והצטברותן. אולם, עיון בפסיקה השונה מלמד על מדיניות הענישה הנוהגת ולו על דרך ההיקש, כן עיינתי בפסקי הדין שהוטלו על אחרים בפרשה.

סקירת הפסיקה מלמדת כי במקרים שבהם הורשעו נאשמים בעבירה של גניבת רכב, בדרך כלל הושתו עליהם עונשי מאסר לתקופות לא מבטלות, הנעות בין 8 חודשי מאסר ל- 18 חודשי מאסר (רע"פ 1108/15 מחמוד שעאבנה נ' מדינת ישראל, רע"פ 2653/15 אברהם נ' מדינת ישראל ; עפ"ג (מחוזי ירושלים) 57089-03-14 מחפוז נ' מדינת ישראל, ; ת.פ. (ירושלים) 11874-09-13 מדינת ישראל נגד דאת, ; ת.פ. (רמלה) 24088-12-13 מדינת ישראל נ' היתם רג'אבי, ; ת.פ. (ת"א) 46381-10-13 מדינת ישראל נ' סטניסלב קריפל);

במקרים בהם הורשעו נאשמים באישום אחד של התפרצות לרכב וגניבה ממנו, נקבעו בדרך כלל מתחמי ענישה שהרף התחתון שלהם הינו מספר חודשי מאסר בפועל, אשר יכול שירוצו בדרך של עבודות שירות (רע"פ 4338/15 פראג'י כהן נ' מדינת ישראל, ; רע"פ 6257/11 בדר נ' מדינת ישראל ; עפ"ג (מחוזי מרכז) 64042-05-16 איברהים אבו רחיל נ' מדינת ישראל ; עפ"ג (מחוזי חיפה) 20738-08-14 מדינת ישראל נ' אבו חאטום ; ת.פ. (שלום ירושלים) 56919-03-14 מדינת ישראל נ' שלודי ; ת.פ. (פ"ת) 6706-01-13 מדינת ישראל נ' לוסין מגארי ; ת.פ. (ראשל"צ 8457-02-13 מדינת ישראל נ' סינקביץ ; ת.פ. (רמלה) 2217-05-11 מדינת ישראל נ' אבו כשכ);

במקרים בהם הורשעו נאשמים בעבירה אחת של הסעת תושב זר השוהה שלא כדין, הושתו עליהם, דרך כלל, עונשי מאסר בפועל, בין אם בדרך של עבודות שירות ובין אם מאחורי סורג ובריח. זאת, לתקופות של מספר חודשים בודדים (רע"פ 8344/15 עלי מחאמיד נ' מדינת ישראל, ; רע"פ 7726/13 גמעה נסאסרה נ' מדינת ישראל, ; ת.פ. (פ"ת) 6654-10-13 מדינת ישראל נ' סלימאן עודה).

לאור האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש הראוי למכלול האירועים נע בין 16 חודשי מאסר בפועל לבין 28 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם נעדר עבר פלילי, זו לו הסתבכותו הראשונה עם החוק. מאז ביצוע העבירות, לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. עוד שקלתי לקולא את גילו של הנאשם, מצבו הכלכלי והמשפחתי, השתתפותו בטיפול במסגרת שירות המבחן וחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות.

הנאשם נטל אחריות על מעשיו וחסך בזמן שיפוטי יקר.

נתתי דעתי לעונשים שהוטלו על יזן ואפנאן, לנסיבות הדומות וגם לנסיבות השונות ביניהם לבין הנאשם. על יזן (ת"פ 20676-10-17) הושת עונש מאסר בפועל בן 42 חודשים. יזן הורשע בביצוע עבירות נוספות של פריצה לרכב (7 עבירות), 2 עבירות נוספות של גניבת רכב וכן, עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק. על אפנאן הושת עונש מאסר בפועל בן 22 חודשים, אשר הומר בערעור לעונש מאסר בפועל בן 9 חודשים אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות (ראה ת"פ 52300-08-17 ועפ"ג 14301-08-18, בהתאמה). אפנאן הורשעה בביצוע עבירות של קשירת קשר, גניבת רכב (4 עבירות) והסעת תושב זר השוהה שלא כדין (3 עבירות). בעניינה של אפנאן, בית המשפט המחוזי מרכז הדגיש כי עניינה הוא ייחודי וחריג ביותר ותלה נימוקיו להמרת עונש המאסר בפועל שהושת עליה, בין היתר, בהליך השיקומי הממושך אותו היא עברה ובכך ששיתפה פעולה עם המשטרה וסייעה בפענוח הפרשה והפללת האחרים.

ערה אני לצורך שבאחידות הענישה לגבי נאשמים דומים בפרשה אחת. לא כך הוא כאשר מדובר בנאשמים שונים.

העונש שהוטל על יזן חמור מהעונש שיוטל על הנאשם דן וזאת משום שחלקו בפרשה חמור יותר ואין כלל ועיקר היבטי שיקום בעניינו.

העונש שהוטל, סוף דבר, על אפנאן בערכאת הערעור, הוא קל יותר במידה ניכרת מזה שיוטל על הנאשם דן, לאור הנסיבות החריגות מאוד שצויינו והודגשו על ידי ערכאת הערעור בעניינה הספציפי ואין מתאימות לנאשמים האחרים בפרשה זו.

אין בידי לקבל את המלצת שירות המבחן להסתפק בהטלת צו מבחן למשך שנה על הנאשם. שירות המבחן אמון על האינטרס של הנאשם ועליו בלבד, בעוד ביהמ"ש אמון על מכלול האינטרסים, לרבות האינטרס הציבורי. בבואו לגזור את הדין ישקול בית המשפט את המלצות שירות המבחן, כשיקול במכלול שיקוליו, אך לא כשיקול בלעדי בלתי אף השתתפותו של הנאשם בטיפול במסגרת שירות המבחן, לא מצאתי כי יש מקום לקבל את המלצות שירות המבחן ולסטות בצורה כה משמעותית ממתחם הענישה בעניינו. לא שוכנעתי מחוות דעת שירות המבחן כי ההליך הטיפולי בו השתתף הנאשם הינו בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן. אכן, יש מקום להתחשב בהליך הטיפולי, במסגרת גזירת דינו של הנאשם, בין יתר שיקולי הענישה. אולם, אין מקום להימנע מהשתתפותו בפועל בגין ביצוע עבירות כה חמורות אשר הפכו ל"מכת מדינה" ובוצעו באופן מתוחכם על ידי מספר מעורבים. לולא זה, העונש אשר היה מושת על הנאשם היה חמור יותר. על כן, תהיה הקלה מסויימת בעונש שיוטל על הנאשם, אך, כאמור, לא כזו מפליגה כפי שהמליץ שירות המבחן.

לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

18 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו - 28.8.2017 ועד ליום 3.10.2017.

7 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שמניין מיום שחרורו ממאסר, לבל יעבור עבירה כלשהי לפי פרק יא, סימן

ה1 לחוק העונשין.

3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שמניין מיום שחרורו ממאסר, לבל יעבור עבירה כלשהי לפי חוק הכניסה לישראל.

קנס בסך של 4,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, שהראשון בהם ביום 1/11/19 והבאים אחריו בכל 1 לחודש שלאחר מכן.

לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

הנאשם יפסל מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 9 חודשים בפועל, שתחילתה מיום שחרורו ממאסר. למען הסר ספק, יובהר כי תחילתה של הפסילה בפועל מיום הפקדת הרישיון.

הנאשם יפסל מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 10 חודשים ואלה יהיו על תנאי, למשך שלוש שנים, שתחילתן מיום שחרורו ממאסר, לבל יעבור עבירה כלשהי לפי פרק יא, סימן ה1 לחוק העונשין.

במוצגים שנתפסו במהלך החקירה ייעשה על פי שיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ח אלול תשע"ט, 18 ספטמבר 2019, במעמד הצדדים.